

Les altres nevades

“A Barcelona no neva mai”

«A Barcelona no neva mai», diuen. I amb les dades a la mà, resulta que aquesta afirmació no és certa. Els últims 125 anys ha nevad cent vegades a la ciutat i d'aquestes, en 25 ocasions ha arribat a agafar i emblanquinar els carrers. Els experts en clima coincideixen a dir que una vegada cada cinc anys, la nevada és important. Surt a la foto.

Aquestes són les nevades de les quals tenim testimonis gràfics:

Els dies **17 i 18 de desembre de 1920**, una important nevada provoca greus problemes de mobilitat a la ciutat. Es mesuren entre 25 i 30 centímetres a diferents punts de Barcelona.

El **27 de febrer de 1924** va caure sobre la ciutat una gran nevada que la va deixar incomunicada amb la resta de l'Estat. L'endemà, l'agència Fabra, des de París, deia que s'havien acumulat uns 20 centímetres de neu, que els transports i les comunicacions havien deixat de funcionar i que havien mort dues persones. Una era un porter que treia neu i l'altra un vianant al qual va caure un fanal al damunt.

El desembre del 1970 i el gener del 1971 hi va haver una llarga onada de fred que va deixar tot l'Estat sota mínims. A Barcelona, el fort de la tempesta de fred i neu va arribar el dia **30 de desembre de 1970**.

El **febrer de 1983** va ser un dels mesos amb més dies de neu del segle XX. El dia 8 de febrer, una tempesta enfarina la part alta de la ciutat. El dia 10 la neu agafa a tot arreu i a l'aeroport del Prat s'acumulen fins a 15 centímetres. El dia 12 torna a nevar a tota la ciutat i el 13 deixa uns 5 centímetres als carrers.

El **gener del 1985** va nevar dues vegades. La primera, la nit de Reis i va continuar l'endemà. L'altra, el dia 12 de gener, però aquesta només va agafar a la zona alta de la ciutat.

El **21 de novembre de 1999** hi va haver una bona nevada. Era un diumenge i, quan la ciutat es va despertar, els carrers estaven ben emblanquinats.



El **8 de març de 2010**, els mitjans de comunicació van transmetre una alarma que va passar desapercebuda per a molts i va resultar que la tempesta va deixar trens bloquejats, gent gelant-se a les carreteres tallades de Girona i centenars de refugiats dormint en poliesportius i ajuntaments perquè no podien arribar a casa seva. Aquesta està considerada la nevada més important des de la de 1962. A la platja va arribar a agafar una capa de neu que feia entre 5 i 8 centímetres. Als barris de la muntanya, Horta, Sarrià i Vall d'Hebron, van superar el pam de neu, i el Tibidabo, els 30 centímetres.

No es conserven testimonis gràfics de les nevades a Sant Martí de Provençals durant el **segle XIX**. Però sí que n'ha quedat memòria. Des del 1878 fins al 1890 va nevar cada any menys el 1882, el 1884 i el 1886. És la dècada que la ciutat preparava la I Exposició Universal. D'aquest període, els anys més freds van ser el 1883 i el 1887. El 9 de març de 1883 va caure «una gran nevada» segons *La Vanguardia*, que va acumular 10 centímetres de neu. Però el dia 11 de febrer de 1887 va ser pitjor i la

Aquest quadre titulat *El Poblenou nevad* el va pintar Ramon Calsina el 1981. Aleshores tenia 80 anys. Gran part de l'obra de Calsina es basa en l'imaginari de la seva infantesa i joventut al barri del Poblenou.

Es molt possible que en aquest paisatge nevad evocui una de les importants nevades del any 1920 o del 1924. En aquesta pintura tornen a aparèixer els seus temes més recurrents com són el Gasòmetre i la Torre de les Aigües.

neu acumulada va arribar al mig metre. «Tres pams», com es va dir en llenguatge popular. Ja al **segle XX**, els dies 15 i 16 de gener de 1914, l'any que comença la Primera Guerra Mundial, van caure 25 centímetres.

Cada any hi ha una mitjana de 7,61 dies en què s'arriba al punt de congelació. Però si no neva ni plou, doncs no hi ha postal nevada. El mes més fred és el gener i darrere vénen, per aquest ordre, febrer, desembre, març, novembre i abril.

M. F. C.

1920



Magatzem del vermut Ticiano. Estava al passeig del Cementiri, avui avinguda d'Icària, prop del pas a nivell.

1920



El tren al seu pas pel Bogatell.

FOTO PEPE ENCINAS

1970



El sortidor de Les Tres Gràcies a la rodona de la Rambla entre Joncar i Enna, avui Ramon Turró.

Al fons, on es veu el carro, es on ara hi ha la pastisseria Triomf.

FOTO [ANTONI PRUÑONOSA]

[1983]



La Rambla desde Lull mirant a mar. Es pot observar una bústia de Correus, que aleshores eren de color vermell. L'estafeta estava a la voravia del davant.

[1983]



La cantonada de Can Serratosa a la Rambla amb Lull. Es veu la botiga del fotògraf Rafael.

FOTO PERE PARERA

1924



1983





La platja de la Mar Bella, amb els blocs del passeig de Calvell al fons.

FOTO PEPE ENCINAS

1999



La plaça de Gandhi. Al fons, la Torre de les Aigües enmig d'un bosc de grues.
FOTO JOSEP M. HUERTAS

Teulades i terrats nevats a l'interior de l'illa de la Rambla, Pujades, Llacuna i Llull. Al fons a la dreta, la coberta del Centre Moral.
FOTO ROBERT NEBOT

1985



La platja de la Mar Bella. A la imatge de dalt es veu el Gasòmetre, i més a l'esquerra, la xemeneia de Can Girona. A la de sota, els blocs del passeig de Calvell i les palmeres plantades per configurar un zona d'esbarjo a la platja.
FOTO PEPE ENCINAS

1985



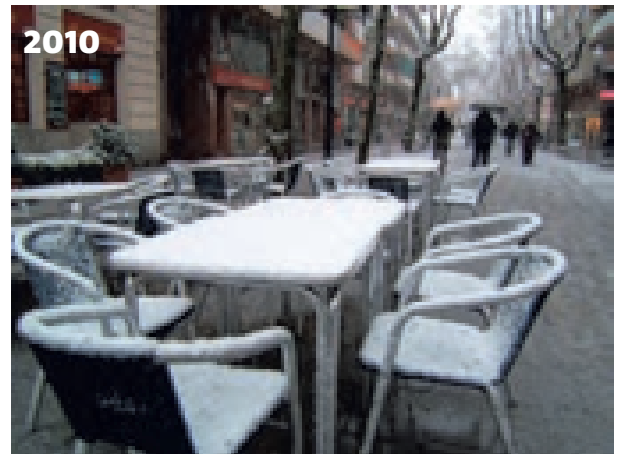
1999



2010



2010



La terrassa del bar
del Casino de l'Aliança.
FOTO OLEGUER PARERA

La Rambla entre Lull
i Ramon Turró.
FOTO JOSEP SARSANEDAS